МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
54007, м. Миколаїв, пр. Героїв України 9, тел./факс +38(0512) 42-42-80, e-mail: university@nuos.edu.ua

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ ректора НУК

від «10 » червня 2022 р.

№ 94

ІНСТРУКЦІЯ З ОХОРОНИ ПРАЦІ № 134

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

м. Миколаїв

nuos.edu.ua

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Інструкція з охорони праці безпека життєдіяльності під час воєнного стану (далі – Інструкція), є додатком до інструкцій з охорони праці за професіями, поширюється на всіх учасників освітнього процесу та працівників закладу під час воєнного стану.

1.2. Воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

1.3. Інструкція про дотримання правил безпеки життєдіяльності під час воєнного етану, розроблена у відповідності до Закону України "Про охорону праці" (Постанова ВР України від 14.10.1992 № 2694-XII) в редакції від 31.03.2023 р., на основі «Положення про розробку інструкцій з охорони праці», затвердженого Наказом Комітету по нагляду за охороною праці Міністерства праці та соціальної політики України від 29 січня 1998 року № 9 в редакції від 01 вересня 2017 року, з урахуванням Положення про організацію роботи з охорони прані та безпеки життєдіяльності учасників освітнього процесу в установах і закладах освіти, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України 26 грудня 2017 року № 1669.

1.4. Інструкція з охорони праці встановлює вимоги безпеки життєдіяльності для учасників освітнього процесу та працівників закладу під час воєнного стану.

1.5. Даний інструктаж з правил безпеки під час воєнного стану проводять куратори груп з здобувачами освіти як що в країні оголошено режим воєнного стану з працівниками закладу керівники структурних підрозділів.

1.6. У спеціальних журналах робиться відмітка про проведення інструктажу і. ставляться підписи особи, що проводила інструктаж та інструктованої особи.

1.7. Працівники та учасники освітнього процесу повинні бути поінформований про план евакуації з території університету та безпечні маршрути переміщення його територією.

1.8. На території об'єкта критичної інфраструктури в обов'язковому порядку мають бути засоби оповіщення про повітряну небезпеку («повітряна тривога»).

1.9. Працівники та учасники освітнього процесу повинні знати найближче місце розташування захисних споруд цивільного захисту (сховища, укриття), призначені для укриття працівників від впливу небезпечних факторів, що виникають унаслідок воєнних дій. Захисні споруди та їх оснащення повинні відповідати нормативним вимогам.

1.10. Роботи з ліквідації наслідків аварій на території університету, що виникли внаслідок бойових дій та можуть призвести до негайної та/або потенційної загрози для життя та здоров'я людей, можуть виконуватися до моменту усунення прямої загрози життю людей і руйнування засобів виробництва без оформлення документів розпорядчого характеру (зокрема, наряду-допуску на виконання робіт підвищеної небезпеки).

1.11. Працівники та учасники освітнього процесу несуть відповідальність за порушення вимог, викладених у цій інструкції, згідно з Правилами внутрішнього трудового розпорядку університету, до яких мають бути внесено зміни, пов'язані із введенням воєнного стану в Україні.

2. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ РОБОТИ

2.1. Потрібно перевірити робочу зону та зону проходу до неї на наявність небезпечних факторів, зокрема вибухонебезпечних та інших підозрілих предметів, що можуть створити загрозу. У робочій зоні не повинно бути зруйнованих (завислих) від вибуху будівельних конструкцій та зелених насаджень. Роботи не можна проводити в не очищених від наслідків обстрілу місцях.

2.2. Роботи на відкритих територіях потрібно проводити переважно в денний час. У місцях проведення робіт зі штучним освітленням рекомендується забезпечувати світломаскування. Слід запобігати довготривалому безперервному проведенню робіт у зонах, прилеглих до ведення бойових дій.

2.3. У разі залучення до робіт з ліквідації аварійних ситуацій на території університету працівник має бути ознайомлений з відповідною частиною чинного Плану локалізації і ліквідації аварій та їх наслідків.

3. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ РОБОТИ

3.1. У разі виникнення загрози бойових дій (артилерійських обстрілів, бомбардування) працівник та студент має припинити проведення будь-яких робіт.

3.2. У разі виникнення загрози бойових дій потрібно обмежити до мінімуму пересування відкритою територією, пройти до захисних споруд цивільного захисту або іншого придатного для захисту укриття. Перед виходом з робочого місця потрібно вимкнути джерела живлення виробничого обладнання, що використовується, та вжити заходів щодо належного зберігання підконтрольних матеріальних цінностей. Для переміщення слід використовувати безпечні маршрути.

3.3. Постійно стежити за оповіщеннями, що надсилаються за допомогою засобів зв'язку (зокрема, мобільного телефону), щодо наявності загрози бойових дій та інформувати про можливу небезпеку працівників, студентів, які перебувають поруч.

3.4. Порядок поводження в зоні бойових дій:

– носити із собою документ, що посвідчує особу;

– рекомендовано мати при собі інформацію про групу крові та можливі проблеми зі здоров'ям (наприклад, алергію на медичні препарати, хронічні захворювання);

– уникати місць скупчення людей, зменшити кількість поїздок без важливої причини;

– не вдаватися в суперечки з незнайомими людьми (це допоможе уникнути можливих провокацій); інформувати органи правопорядку, місцеві органи, військових про людей, які здійснюють протиправні дії;

– уникати місць, де перебувають озброєні люди або розташована військова техніка, особливо зон обстрілів;

– у разі раптового обстрілу та відсутності поблизу сховищ – лягти на землю головою в бік, протилежний до вибухів, і прикрити голову руками або речами;

– у разі виявлення поруч пораненої людини – надати їй домедичну допомогу, викликати швидку допомогу та представників органів правопорядку; не надавати допомогу пораненому, поки не закінчився обстріл;

– ставши свідком поранення або смерті людей, а також протиправних дій (наприклад, арешту, викрадення, побиття), потрібно зберегти якнайбільше інформації про обставини подій (зокрема, за допомогою фото).

3.5. Під час бойових дій заборонено:

– наближатися до вікон, якщо почули постріли;

– спостерігати за ходом бойових дій, стояти або бігати під обстрілом;

– сперечатися з озброєними людьми, фотографувати та робити записи в їхній присутності;

– демонструвати зброю або предмети, схожі на неї;

– підбирати покинуту зброю та вибухонебезпечні предмети;

– торкатися вибухонебезпечних та підозрілих предметів, намагатися розібрати їх чи перенести в інше місце (інформувати телефоном про їхнє розташування територіальним органам);

– носити армійську форму або камуфльований одяг (бажано вдягати одяг темних кольорів, що не привертає уваги, та уникати символів, що можуть викликати неадекватну реакцію).

3.6. Якщо стався вибух

3.6.1. Переконайтеся в тому, що ви не отримали значних травм.

3.6.2. Заспокойтеся і уважно озирніться навколо, чи не існує загрози подальших обвалів і вибухів, чи не звисає з руїн розбите скло, чи не потрібна комусь ваша допомога.

3.6.3. Якщо є можливість - спокійно вийдіть з місця події. Якщо ви опинилися в завалі - періодично подавайте звукові сигнали. Пам'ятайте, що при низькій а к и в пості людина може протриматися без води п'ять діб.

3.6.4. Виконуйте всі розпорядження рятувальника.

3.7. При повітряній небезпеці

3.7.1. Щоб почути сигнал «Повітряна тривога» необхідно встановити на телефоні за стосунок «Повітряна тривога».

3.7.2. Відстежуйте початок та кінець повітряної тривоги.

3.7.3. Якщо почули сигнал оповіщення (сирени), перебуваючи вдома:

- вимкніть джерело живлення, закрийте воду і газ;
- погасіть пічне опалення;
- візьміть документи, гроші, продукти, пляшку води, предмети першої
- необхідності, медичну аптечку;
- попередьте про небезпеку сусідів і при необхідності надайте допомогу старим і хворим;
- якнайшвидше дійдіть до захисної споруди або сховайтеся на місцевості.
- дотримуйтесь спокою і порядку.

3.7.4. У разі відсутності в радіусі 500 м від вашого будинку захисної споруди використовуйте для укриття підвальне приміщення під будинком.

3.7.5. Якщо ви не почули сигнал та у вас немає можливості швидко перейти у сховище, перейдіть до більш безпечного місця в квартирі: подалі від вікон, у коридор під несучі стіні, або ванну кімнату (але закрийте рушником дзеркало).

3.7.6. Без крайньої необхідності не залишайте безпечного місця перебування. Слідкуйте за офіційними повідомленнями.

3.7.7. Якщо почули сигнал оповіщення (сирени), перебуваючи на робочому місці:

- виконати заходи, передбачені на цей випадок Інструкцією з цивільного заходу та дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій, затвердженого наказом МОН від 01.02.2018 № 94, діяти за вказівками керівництва;
- вимкнути у разі необхідності струмоприймачі та вентиляцію;
- швидко, без паніки пройти до захисної споруди (сховище, підвальне приміщення) зайняти місце у захисній споруді та виконувати вимоги старшого (коменданта).

3.8. Перебуваючи у громадському місці, потрібно вислухати вказівки адміністрації громадського місця та діяти відповідно до них (йти в зазначені сховищ, або укриття і).

3.8. Порядок поводження під час обстрілу стрілецькою зброєю:

3.8.1. Під час стрілянини найкраще сховатися в захищеному приміщенні, а якщо це неможливо, слід лягти, прикрившись предметами, що здатні захистити вас від уламків і куль;

3.8.2. якщо потрапили під стрілянину на відкритому місці, краще впасти на землю та закрити голову руками. Ефективним захистом буде будь-який виступ, навіть тротуар, заглиблення в землі або канава. Укриттям також може стати бетонна сміттєва урна або сходинки ганку. Не слід ховатися за автомобілями або кіосками, оскільки вони часто стають мішенями;

3.8.3. Де б ви не перебували, положення тіла має бути максимально безпечним. Краще всього згрупуватися й лягти в позу ембріона, розвернутися ногами в бік стрілянини, прикривши голову руками та відкривши рот, щоб близький вибух не завдав шкоди барабанним перетинкам. Чекайте, поки стрілянина не вщухне і пострілів не буде хоча б протягом 5 хвилин;

3.8.4. Якщо приміщення, в якому ви перебуваєте, розташоване в зоні регулярних збройних зіткнень, слід зміцнити вікна (наприклад, клейкою плівкою), що допоможе уникнути розльоту уламків скла. Бажано заставити (загородити) вікна – наприклад, мішками з піском або масивними меблями.

3.9. Порядок поводження під час артилерійських обстрілів:

- під час артилерійського, мінометного обстрілу, ракетного або авіаційного нальоту не слід залишатися у під'їздах, під арками та на сходових клітках. Виберіть місце між опорними стінами в кутку і недалеко від дверей та вікон, для того щоб можна було покинути будинок у разі попадання снаряду;

- небезпечно ховатися в підвалах панельних будинків, біля автомобільної техніки, автозаправних станцій та під стінами будівель з легких конструкцій (такі об'єкти неміцні, тож велика ймовірність травмуватися або опинитися під завалом);

- якщо артилерійський, мінометний обстріл, ракетний або авіаційний наліт застали вас під час пересування, слід лягти на землю, туди, де є виступ, або хоча б у невелике заглиблення. Захистити можуть бетонні конструкції (крім тих, що можуть обвалитися або загорітися), виїмки, неглибокі підземні колодязі, великі трубопроводи та канави;

- закривати долонями вуха та відкривати рот (це врятує від контузії, убереже від акустичного удару);

- не виходити з укриття, не зачекавши хоча б 5–10 хвилин після завершення обстрілу (після залпу зазвичай ведеться уточнення результатів стрільби і коригування вогню або зміна позиції);

- не приступати до розбору завалів самостійно: чекайте фахівців з розмінування та представників аварійно-рятувальної служби.

3.10. При загрозі масових заворушень

3.10.1.Зберігайте спокій і розсудливість.

3.10.2. При перебуванні на вулиці негайно покиньте місця масового скупчення людей, уникайте агресивно налаштованих осіб.

3.10.3. Не піддавайтеся на провокації.

3.10.4. Надійно закрийте двері в приміщення де ви перебуваєте,

3.10.5. Не підходьте до вікон і не виходьте на балкон.

3.10.6. Без крайньої необхідності не покидайте приміщення.

3.11. Якщо вас захопили злочинці як заручника і вашому життю і здоров'ю загрожує небезпека

3.11.1. Намагайтеся запам'ятовувати будь-яку інформацію (вік, зріст, голос, манеру розмовляти, звички і т.п.) про злочинців, що надалі може допомогти встанови їх місцезнаходження.

3.11.2. При першій можливості намагайтеся повідомити про місце свого перебування рідним чи в поліцію.

3.11.3. Намагайтеся бути розважливими, спокійними, по можливості миролюбними, оберігайте себе від непотрібного ризику.

3.11.4. Якщо злочинці перебувають у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, то намагайтеся максимально обмежити себе від спілкування з ними, так як їх дії можуть бути непередбачувані.

3.11.5. Не підсилюйте агресивність злочинців непокорою, сваркою, зайвим опором. Викопуйте вимоги терористів, не створюючи конфліктних ситуацій, запитуйте дозволу переміщатися, сходити в туалет, відкрити сумочку і т.д.

3.11.6. Утикайте будь-яких дискусій, особливо політичних, зі злочинцями, будьте, насамперед, уважними слухачами.

3.11.7. Зберігайте свою честь і нічого не просіть, намагайтеся з'їдати все, що дають, незважаючи на те, що їжа може бути непривабливою.

3.11.8. .Якщо ви тривалий час перебуваєте поруч із злочинцями, постарайтеся встановити з ними контакт, викликати гуманні почуття і почати розмову, не наводячи їх до думки про те, що ви хочете щось вивідати.

3.11.9. Не дозволяйте собі падати духом, використовуйте будь-яку можливість поговорити з самим собою про свої надії, проблеми, які трапляються в житті, постарайтеся заспокоїтися і розслабитися за допомогою медитації, читайте різні тексти, постарайтеся згадати вірші.

3.11.10. Уважно стежте за поведінкою злочинців та їх намірами, будьте готові до втечі, якщо ви абсолютно впевнені в безпеці такої спроби.

3.11.11. Постарайтеся знайти найбільш безпечне місце в приміщенні, де вас тримають і де можна було б захиститися під час штурму терористів (приміщення, стіни і вікна яких не виходять на вулицю - ванна кімната або комора), у разі відсутності такого місця падайте на підлогу при будь-якому штурмі або стрілянині.

3.11.12. При застосуванні спеціальними підрозділами сльозоточивого газу дихайте через мокру тканину, швидко і часто моргайте, викликаючи сльози.

3.11.13. Під час штурму ні в якому разі не беріть в руки зброю терористів, щоб не постраждати від штурмуючих, які стріляють по озброєним людям.

3.11.14. При звільненні виходьте швидше, речі залишайте там, де вони лежать, оскільки можливі вибухи або пожежа, беззаперечно виконуйте команди групи захоплення.

3.12. Правила щодо перебування у найпростіших захисних спорудах

3.12.1. Заходити до укриттів потрібно організовано, швидко і без паніки.

3.12.2. Літніх і хворих необхідно влаштувати ближче до вентиляційних труб.

3.12.3. У сховище (укриття) потрібно приходити зі своїми засобами індивідуального захисту органів дихання, продуктами харчування, запасом води і документами.

3.12.4. Не дозволяється приносити з собою речі громіздкі, з сильним запахом, легкозаймисті.

3.12.5. У сховищі забороняється ходити без потреби, шуміти, курити, виходите назовні без дозволу старшого.

3.12.6. Всі у сховищі зобов'язані виконувати розпорядження старшого по сховищу, надавати посильну допомогу хворим, інвалідам.

3.12.7. Для укриття населення сховища повинні готуватись завчасно. Створюється запас води, медикаментів, продуктів харчування. Перевіряється наявність вентиляції.

3.12.8. Завчасно повідомляються близькі, рідні, знайомі про можливість перебування в тому чи іншому сховищі.

3.13. При проведенні тимчасової евакуації цивільного населення з небезпечного району

3.13.1. Візьміть документи, гроші і продукти, необхідні речі, медикаменти.

3.13.2. По можливості надайте допомогу громадянам похилого віку, людям з фізичними вадами.

3.13.3. Дітям дошкільного віку вкладається в кишеню або пришивається до одягу записка, де вказується прізвище, ім'я, по батькові, домашня адреса, телефони а також ім'я та по батькові матері і батька.

3.13.4. Дотримуйтесь вказаного маршруту. При необхідності зверніться за допомогою до правоохоронців та медичних працівників.

3.13.5. Сигнал евакуації з міста звучить як гудок з потяга.

3.14. Порядок поводження в разі виявлення вибухонебезпечних предметів:

– не підходити до предмета та негайно припинити будь-які роботи в зоні виявлення предмета;

– попередити про знахідку інших осіб, які перебувають поруч, а також керівника робіт;

– перебувати на безпечній відстані (не менше ніж 100 м від небезпечного предмета), рухатися по своїх слідах;

– позначити місце розташування вибухонебезпечного предмета та, якщо можливо, огородити його. Для огорожі можна використовуватися підручні матеріали, наприклад: палиці, що встановлені навхрест; купи каміння; прокопані канави; шматки яскравої матерії, мотузки, інші попереджувальні знаки та написи; – повідомити місцеву оперативну компетентну службу;

– виконати фотофіксацію предмета та місця його розташування, якщо є засоби фото-, відеозйомки (зокрема, за допомогою мобільного телефону);

– подзвонити 101 або 102, повідомити адресу або орієнтири місця де ви виявили небезпечний предмет;

– не допускати до небезпечної зони інших людей;

– дочекатися представників правоохоронних або інших компетентних органів, перебуваючи якнайдалі від вибухонебезпечного предмета або за захисним укриттям.

До вибухонебезпечних предметів належать: протитанкові та протипіхотні інженерні міни, артилерійські снаряди, мінометні міни, авіаційні бомби, гранати, підривні пристрої, освітлювальні та сигнальні ракети, патрони. Характерні ознаки, що вказують на можливу належність підозрілого предмета до вибухового пристрою:

– залишені без нагляду валізи, пакунки, коробки тощо в місцях з масовим перебуванням людей;

– зовнішня схожість предмета на боєприпаси, навчально-імітаційні, сигнальні, освітлювальні, піротехнічні вироби;

– наявність на предметі розтяжок, дротів, що тягнуться від предмета, мотузок, скотчу;

– наявність джерел живлення (батарейки, акумулятори тощо), антен з радіопристроєм, годинникового або електронного таймера; – наявність підозрілих звуків, що лунають від предмета (цокання годинника, сигнали через певний проміжок часу);

– характерний запах (гасу, розчинника, пально-мастильних і хімічних матеріалів тощо);

– наявність елементів (деталей), що не відповідають їх прямому призначенню;

– наявність сторонніх підозрілих предметів у дверях, вікнах, дереві, закріплених за допомогою дроту, ниток, важелів, шнурів тощо.

3.15. Аварії на підприємствах, транспорті та продуктопроводах можуть супроводжуватися викидом (виливом) в атмосферу і на прилеглу територію небезпечних хімічних речовин, зокрема хлору, аміаку. Фактори небезпеки викиду (розливу) хімічно небезпечних речовин: забруднення навколишнього середовища, небезпека для всього живого, що опинилося на забрудненій місцевості (загибель людей, тварин, знищення посівів тощо). Вражаюча дія небезпечних хімічних речовин на людину залежить від її концентрації в повітрі та тривалості, тому, якщо немає можливості покинути небезпечну зону, слід не панікувати та вжити належних заходів безпеки (зокрема, використати засоби індивідуального захисту органів дихання та найпростіші засоби захисту шкіри). Виходити із зони хімічного зараження необхідно в бік, перпендикулярний напрямку вітру, водночас потрібно обходити тунелі, яри, лощини (у низинах може бути висока концентрація небезпечних хімічних речовин). У разі підозри на ураження небезпечними хімічними речовинами слід уникати фізичних навантажень, необхідно пити велику кількість рідини (чай, молоко, сік, вода) та звернутися до медичного закладу. Серед небезпечних хімічних речовин слід виділити насамперед аміак та хлор.

3.16. Дії в разі отруєння аміаком.

Аміак – безбарвний газ з характерним різким запахом та їдким смаком. Він майже у два рази легший від повітря. Це отруйна речовина, яка характеризується токсичною дією на організм людини. Аміак діє на слизові оболонки верхніх дихальних шляхів і очей. Ознаки отруєння аміаком: сильний кашель і задуха; різь в очах; подразнення слизових оболонок та шкіряного покриву; порушення частоти пульсу. У разі контакту з рідким аміаком виникає обмороження, можливі опіки з пухирями, виразки. Від дії аміаку краще сховатись у підвальному приміщенні. Якщо відчувається запах аміаку, слід використовувати лимонний розчин – потрібно намочити марлю, шарф, натуральну хустку чи носовички в цьому розчині та спуститися вниз будівлі (підвал).

3.17. Дії в разі отруєння хлором.

Хлор – це зеленувато-жовтий газ з різким запахом, важчий повітря. Під час випаровування в повітря рідкий хлор утворює з водяним паром білий туман. Хлор важчий за повітря, тому накопичується в низьких ділянках (зокрема, у підвальних приміщеннях, підвалах, тунелях). Для укриття використовують верхні поверхи будинків, із зараженого району слід виходити перпендикулярно напрямку вітру та підвищеними місцями, оминаючи низини, виїмки тощо. Якщо відчувається запах хлору, потрібно використовувати засоби захисту органів дихання (респіратор протигазовий, ватно-марлеву пов'язку, носовичок,

змочені водою або краще 2%-м розчином соди – на 0,5 л води додати 1 столову ложку лимонної кислоти).

3.18. Дії у випадку ураження фосфорною бомбою.

Фосфорні боєприпаси начинені білим фосфором. Білий фосфор є самозаймистою речовиною, що починає горіти в разі контакту з киснем (повітрям). Викликає тяжкі опіки. У випадку ураження фосфорною бомбою:

– не торкатися руками частинок фосфору на шкірі або на одязі;

– якщо можливо, занурити ушкоджену частину тіла у воду або рясно поливати водою шкіру й одяг там, де є краплі фосфору (фосфор у воді не горить);

– зняти одяг (краще прямо у воді), використовуючи пінцет або щось, чим можна зняти частинки фосфору або обпаленого одягу; – рану обробити содовим розчином (1 чайна ложка на склянку води);

– накласти змочену содовим розчином пов'язку на рану. Не використовувати вату та перекис водню;

– у разі отруєння парами фосфорної сполуки прийняти всередину будь-який сорбент (біле або чорне вугілля, ентеросгель, атоксил);

– якщо потерпілий у свідомості, за потреби прийняти знеболювальні та заспокійливі засоби; – пити багато води (можна молоко, лужну воду без газу).

3.19. Заборонено переміщуватися (зокрема й транспортними засобами) у місцях, де проводилися бойові дії, якщо там не було проведено перевірку на відсутність вибухонебезпечних предметів (розмінування). Рухатися дорогами, які придатні для безпечного пересування.

3.20. Роботи з ліквідації наслідків аварій на території учбового закладу повинні проводитися за умови обов'язкового вжиття заходів щодо захисту працівників від можливого впливу шкідливих і небезпечних факторів.

4. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ РОБОТИ

4.1. Відімкнути від мережі живлення використовувані під час роботи технічні засоби.

4.2. Для проходу до місця відпочинку користуватися безпечними маршрутами.

4.3. Вживати лише воду та продукти, що не зазнали впливу небезпечних речовин. Дотримуватись вимог особистої гігієни.

5. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ В АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЯХ

5.1. У разі виявлення загрози хімічного або радіоактивного ураження потрібно покинути небезпечну зону, пройти до захисної споруди цивільного захисту. Далі діяти за вказівками відповідальних осіб закладу. У разі радіаційного забруднення можна провести йодну профілактику:

– йодистий калій вживати по 0,125 г на один прийом після їжі разом з чаєм, соком або водою 1 раз на день протягом 7 діб;

– водно-спиртовий розчин йоду вживати по 3–5 крапель на склянку молока або води після їжі 3 рази на день протягом 7 діб;

– наносити на поверхню кінцівок рук настоянку йоду у вигляді сітки 1 раз на день протягом 7 діб.

5.2. У разі потрапляння під дію радіації потрібно провести дезактивацію засобів захисту, одягу, взуття та санітарну обробку незахищених (відкритих) ділянок тіла людини. Для обробки шкіри використовують змочені у воді бавовняні матеріали (марлю, рушник тощо). Слід уникати тривалого перебування на забрудненій радіоактивними речовинами території. У приміщеннях робити щоденне вологе прибирання, бажано з використанням мийних засобів.

5.3. У разі виявлення вибухонебезпечного предмета інформувати про це керівника робіт та вжити заходів щодо збереження до прибуття уповноважених представників обстановки в такому стані, в якому вона була на момент події (у разі потреби огородити небезпечну зону підручними засобами).

5.4. У разі виникнення пожежі (ознак горіння) виконати протипожежні заходи, діючи згідно з Інструкцією з пожежної безпеки.

5.5. У разі травмування або поранення надати потерпілому домедичну допомогу, діючи за Інструкцією з надання домедичної допомоги. У разі потреби забезпечити транспортування потерпілого до медичної установи. Для евакуації з небезпечної зони можуть бути використані будь-які транспортні засоби.

5.6. Домедична допомога ураженим небезпечними хімічними речовинами в осередку хімічного ураження полягає в захисті органів дихання, видаленні та знезараженні стійких небезпечних хімічних речовин на шкірі, слизових оболонках очей, на одязі та негайній евакуації за межі зараженої зони.

5.7. Єдиний номер телефону виклику всіх служб екстреної допомоги – 112. Оперативні служби порятунку: пожежна допомога – 101; поліція – 102; швидка медична допомога – 103; аварійна служба газової мережі – 104. Передаючи інформацію про небезпеку, слід чітко зазначити місце, де її виявлено, дату й час та особу, яка її виявила.

6. ЗАКЛЮЧНА ЧАСТИНА

6.1. Про кожну замічену вами небезпеку для себе чи інших працюючих негайно повідомте адміністрації ділянки.

6.2. Про всякий нещасний випадок з вами чи вашим товаришем необхідно негайно сповістити майстра чи іншу посадову особу.

6.3. Якщо вас унаслідок нещасного випадку звільнили від роботи чи перевели на іншу роботу з урахуванням стану здоров'я і з видачею листка непрацездатності, адміністрація структурного підрозділу зобов'язана скласти акт відповідної форми в терміни, зазначені в нормативних документах про охорону праці.

6.4. Контроль за виконання вимог дійсної інструкції покладається на адміністрацію університету, структурного підрозділу.

6.5. Винні в порушенні дійсної інструкції або особи, що не прийняли мір до її виконання, залучаються до відповідальності відповідно до діючого законодавства.

_____	_____	_____
(посада керівника структурного підрозділу)	(особистий підпис)	(прізвище, ініціали)

У З Г О Д Ж Е Н О:

Проректор з НПР _____ **Слободян С. О.**

Керівник СОП _____ **Константинова Л. В.**

Юрисконсульт _____ **Бердникова К. О.**